

නිරුවත් ගැටුණිය

3

snpk Silva
Lhini kumari dissanayake

3

පාසල තුළ ඇති ස්වභාව තේරුම් ගන්න රඹේම වැඩි කාලයක් ගියේ නැ. ළමයින්ට වගේම ගුරුවරුන්ටත් ඉගෙනීම හැරෙන්නට අනෙක් හැම මගුලකටම උනන්දුව ඇති බව කෙල්ලට වැටහුණා. ඒත් තමන්ට පැවරුණු පංති වලට ගණිතය ඉගැන්වීම රඹේ තදින්ම කරන්නට වූනේ නොදැනුවත් වම වැඩ නොකරන කුපාඩ් ගිණයින් කිහිප දෙනෙක් තරඟ ගස්සවමිනුයි. ගෙදර වැඩ නොකරන ළමයින්ට වේවැල් පාර සැරට දුන්න අලුත් ගුරුතුමිය ගැන හැමෝම බයකින් වගේම ගෞරවයකින් කපා කරන්නට උනා.

එක දවසක් ඉන්ටවල් එකෙන් පස්සේ තිබුණ 9 වසර පන්තියට යනකොට 11 වසරේ කොල්ලෝ දෙන්නෙක් ගුරු මේසේ උඩ නැගලා සිංදු කියනවා, නොහිතපු වෙලාවක රඹේ කොරෝඩෝවෙන් මතු උනාම උන්ට කර කියාගාන්න දෙයන් නැතුව ගියා.

“බැහැපල්ලා බීමට” රඹේගේ කටට බය උන කව කටු පෙට්ටියට තඩ්බාමින් හිටි එකා පුටුව පල්ලේ වැටුණා.

“මේක ඉස්කෝලයක් ද බජවු පිටියක් ද ?” ගුරු මේසය උඩ ඩාන්ස් දැමූ කොල්ලෝ දෙදෙනාට පුක පැලෙන්නට තරම් වේගයෙන් තට්ටම් වලට වේවැල් පහර වැදුණා.

“අම්මෝ ටීවර් ස්ස්ස්ස්” පස්ස අතගාන ගමන් එකෙක් උඩ පනිද්දී පංතියම උට හිනාවුණා. ඒත් අතින් එකා දත් මිටි කාගෙන වේවැල් පාර ට මුහුණ දුන්නා.

එතකොට තමයි රශ්මිට මීටර් උනේ මේ පෙරේද තමන් 'සිස්ටර් වෙසී' කියපු කොල්ලා නේ කියලා. රශ්මි තරහටම තවත් පාරවල් කීපයක් උට ගහලා දෙන්නවම ලොකු සර් ගාවට යැවුවා.

“පලයල්ලා ලොකු සර් ගාවට, අද තොපි හැදුනේ නැත්තම් සමාජෙන් අපට තමයි අවලාද අහන්න වෙන්තේ කවදාහරි” සිස්ටර් ගේ කටට ගොඩක් උන් මික් නෑ.

රශ්මි පිරියඩි එකක් ඉවරවෙලා එද්දීත් අරුන් දෙන්නා ලොකු සර්ගේ ඔබ්බේ එක ඉස්සරහ දනගහගෙන ඉන්නවා දැක්කම කෙල්ලට කුරු සතුටක් හිතට ආවා. කොහොම හිරි රිටන් එක දුන්නා කියලා.

*****

දවස් දෙකකට විතර පස්සේ සිකුරාදා හවස ඉස්කෝලේ රැස්වීමක් තියලා කීවා.

“ලමයි ඉස්සරහට එන දවස් ටිකේ වැස්ස එක්ක සුළිසුලං අනතුරු ඇඟවීමක් සහ නාය යෑම් අවදානම් රතු නිවේදනයක් ඇවිත් තියනවා අපට”

ලොකු සර් එහෙම කීවම සමහර ලමයි කසුකසු ගාන්නට උනේ ඉස්කෝලේ කටි කරන්න පුළුවන් කියලා තම මිතුරන්ට ඉඟි බිඟි කරමින්.

“නවත්ත ගනිල්ලා ඔය කසු කුසුව!!!... විනාඩියක් කට පියවෙන්න බෑ පටන්ගන්නවා” ලොකු සර් ගේ වචන වලට ශාලාව නිශ්ශබ්ද වුණා.

“හරි එහෙනම් දැන් ඉස්කෝලේ ඉවර කරනවා, ගෙවල් වලට ගිහිල්ල මහ උන් දැනුවත් කරන්න ඕන උබලා මේ රතු නිවේදනේ ගැන හරි ද?, අවධානෙන් ඉන්න කියපල්ලා මතකනේ ගිය අවුරුද්දේ ගැරඹි ගල පැත්තේ ගෙවල් වලට උන හරිය.”

ලොකු සර් කී ගැරඬි ගල සිද්දිය මොකක් උනත් ඒක එතරම් හොඳ දෙයක් නොවන බව රඟ්මීට හිතුනා.

“හරි එහෙනම් ජේසු පිහිටයි!!!”

ඒ එක්කම 1.25 ට වදින සිනුව නාද වුනි. ඒ එක්කම ගීතිකා වක් ශාලාවේ එල්ලා තිබුණු බලල් වලින් තාලයකට වැයුනා.

“මා මව්නි අති ජ්‍යෙෂ්ඨය.....” ළමුන් ගේ ගීතිකා නාදය ශාලාව තුළ ප්‍රතිරාව නංවන්නට වුණා.

*****

දැන් දවස් දෙකක් තිස්සේ කෙල්ලට රාජු දකින්න ලැබුනේ නෑ, වෙනදා නම් ඉස්කෝලෙ ඉවර වෙලා රඟ්මී බංගලාවට යද්දී රාජු පස්සෙන් මයි. කෙල්ලට හිතුවේ එදා තමන්ගේ නයිටිය අස්සෙන් නිරුවත දැක්කට පස්සේ රාජු තමන් ගැන වැරදියට හිතලා තමන් මග අරින්නවා ඇති කියලයි.

ළඳු කැලෑ මැදින් තිබුණු ගුරු පාර දිගේ ආයෙන් බංගලාවට එන්න පිටත් උන රඟ්මී හිතපු විදියටම පොදු වැස්ස මහ වැස්සක් කරමින් හෙන බිදින්නට වුණා. පුදුමෙකට වගේ මේ පාරේ එහා මෙහා ගියේ බොහොම සුළු පිරිසක් ඒකට හේතුව හැමෝම පාවිච්චි කරේ ‘පල්ලෙහා පාර’ ලෙස හඳුන්වලා තිබුණු අලුතෙන්ම බොරළු දාපු අඩි පාරයි. ඒත් බංගලාවට ඒ පාරෙන් එන්න බෑ. වැස්ස හොඳටම තද කරලා වහිනකොට රඟ්මී තමන්ගේ ළඟ තිබුණු රතුපාට කුඩේ ඉහලාගෙන වැස්සෙන් නොතෙමී බේරෙන්න හැදුවත් හරහට වැහැපු වැස්ස නිසා ඇදගෙන හිටපු ඇඳුම් මුළුමනින්ම වගේ වැහී පොදට නිරාවරණය වුණා.

ඒ නිසාම කෙල්ලගේ ඇහේ හිරිගඩු පිපුනේ ඇහම වෙවුලලා යවන ගමනයි. ඒ මදිවට පුදුම හුළඟක්. කෙල්ලට දැනුනා හීතලට තමන්ගේ දෙනන පිම්බිලා ගල් වෙගන එනවා වගේ.

‘මික් රේන් කෝටි එකක් දාගෙන එන්න තිබ්බේ’ ගුරුතුමී තමන්ටම කියාගත්තා. පාලු පාරක තනිපංගලමේ, ඒ මදිවට මහ වැස්සේ ඇවිදගෙන යන කෙල්ල හිතුවේ. ගෙදර ගිය ගමන් කිරි තේ එකක් බොන්න ඕන කියලයි. දන්නවනේ තරුණ ගැහුන්ගේ හිත්වලට එන එකේක ආසාවන්.

එදා අර ලාව්වුවේ තිබ්බා හම්බුන මැගසින් එක බලද්දින් කෙල්ලට ඇති උනේ මේ වගේම ක්ෂණික ආසාවක්, ඒ පින්තුර වල හිටපු ගැණු පෙන්නපු ඉරියවු ගැන ඇවිදින ගමන් රශ්මී හිතන්න ගත්තා. එයා වැඩියෙන්ම පුදුම උනේ ගැහැණු අපේ කකුල් එව්වරටම පළල් කරලා ඇත් කරන්න පුළුවන් ද කියන එකයි. මේවා හිත හිත මඩවෙව්ව අඩි පාර දිගේ ලෝගු ගවුමත් භාගෙට උස්සගෙන එන කෙල්ලගේ නෙත ගැටුනේ වෙනදා නොදැකපු දම්පාට අරලිය මල් ගහක්, මල් වලට බොහෝ ඇලුම් කල කන්‍යා සොහොයුරිය කොළඹ දී කිසිදා මෙවන් මලක් දැක නැති බව ඇයටම සහතිකයි. ‘සමහර විට කඳුකරයටම ආවේනික විශේෂයක් වෙන්න ඇති’ ඇය තමන්ටම මුමුණා ගත්තා.

මල් ගහ තිබ්බේ ඉවුරක් උඩ, සාමාන්‍ය විදියට කොහොමත් අරලිය පීපෙන්නේ ඉවුරු උඩ නේ, අරලිය ගහ පාස් කරගෙන ගියපු රශ්මී අයේ හැරිලා බාලාන හිටියේ මලක් කඩාගන්න ම කියල හිත කියපු නිසයි. වටපිට බලපු කෙල්ල ගවුම තව ටිකක් එක අතකින් උස්සගෙන අනික් අතින් කුඩේ ඉහලත් කන්ඩිය උඩට නගින්න අඩි දෙකයි තියන්න පුළුවන් උනේ ‘සුරුස්’ ගාලා පය ලිස්සලා ගිහින් බීම පතබෑ වුනා. තට්ටම් දෙක පොළොවේ වැදුන පාරට කෙල්ලගේ අතේ තිබ්බ කුඩේ අතරුනා. ඒ එක්කම කුඩේ උඩු හුළගේ පාවෙලා ඇතට ගියේ හරියට නටුවෙන් ගිලිහුන පින්න මලක් වාගෙයි.

බිම පතබෑ උනා මදිවට කෙල්ල දැන් තෙමෙන්තත් වෙලා දෙවියෝ සිහිවෙලා හිටියේ වට පිට බැලුවට කවුරුත් ජේන්ත හිටියේත් නෑ උදවුවට වත්, කොන්දට අත තියාගෙන කෙල්ල නැගිටින්න හැදුවත් ඒක හිතපු තරම් ලේසි උනේ නෑ.

එතොකොටම ඇතින් කවුදෝ දුවගෙන එනවා දැක්ක නිසා වැස්සේ තෙමිලා හිටපු රශ්මිගේ හිතට පුංචි අස්වැසිල්ලක් දැනෙන්නට වුනා. ඒත් මිදුම නිසා රශ්මි ඒ එන්නේ රාජු බව දැක්කේ මිනිහා ලඟට ම අවට පස්සෙයි, එතකොටනම් හිත ට දැනුනේ මහත් ලැජ්ජාවක්.

“සන්නාණන් මැණියනේ සිස්ටර් මොකක්ද මේ කරගත්තේ?” රශ්මි ට තම කුඩය අල්ලමින් ඇය ව නැගිටිටවීමට උත්සහ කරමින් උෟ කියන්නට උනා.

“කකුල ලිස්සුවා අංකල්!!!”

“ලිස්සන්නේ නැතුව යැයි මේ වැස්සේ? මොන එහෙකට ඉවුරු දිගේ බඩගාන්න යනවද මන්දා?”

“නෑ මේ අර මලක් කඩාගන්න හැදුවේ” අමාරුවෙන් රාජුට වත්තම් වෙචී නැගිටපු කෙල්ල කෙදිරි ගාමින් කියන්නට වුනා.

“මල් නෙමෙයි ඔහොම ගියොත් වෙන වෙන ඒවත් කැඩෙයි?” කටට ආවාට කීවාට පස්සේ තමා රාජුට කියපු ඇනුම් පදේ ගැඹුර වැටහුනේ. රශ්මිට තුනටිය වේදනාවත් එක්ක ඒ වචනේ එව්වරටම වැදුනේ නෑ, මොකද කෙල්ලට ඕන උනේ කොහොම හරි වැස්සෙන් බේරිලා බංගලාවට යන්නයි.

වැස්සට තෙමුණු තද නිල් පාට ලෝගු ගවුම රශ්මිගේ තරුණ ලාලිත්‍ය පිරුණු ශරීරය මනාව රාජු ඉදිරියේ ප්‍රදර්ශනය කරන්නට වුනා. ඇත්තටම ඒ වෙනකොටත් උෟ ට නැගලයි තිබ්බේ, මොකද පිරිපුන් පයෝදර එල්ලගෙන සිටි තන පටියයි ස්ත්‍රී නිමිත්ත වහගෙන හිටපු පැන්ටියයි මේ

වෙනකොටත් ලෝකයට නිරාවරණය වී අභවරයි. විශේෂයෙන්ම රාජ්‍යට නිරාවරණය වී හමාරයි.

“සිස්ටර් පය ඉක්මන් කරලා යමු”

“පිස්සුද රාජ්‍ය මට අඩිය තියන්න බෑ කොන්ද කකියනව ඔයා මේ මගුලක් කලා කරනවා”

“මගුල් නෙමෙයි සිස්ටර් ඔයාගේ ගවුම අස්සෙන් ඔක්කොම ජේනවා කවුරු හරි පාරේ ආවොත් එහෙම මල ජංජාලයක් වෙන්නේ!” එහෙම කීමටයි කෙල්ලට වෙලා තියන දේ තේරුනේ, ඒ එක්කම තම දැතින් අඩ නිරුවත් වහගන්න කෙල්ල අසාර්ථක උත්සහයක් දැරුවා.

“දැන් වහගන්නට වැඩක් නෑ සිස්ටර් මම ඔක්කොම දැකලා ඉවරයි” ඒ වෙලාවේ රාජ්‍යට හොන්දවගෙන් කම්මුල් පාරක් දෙන්නට කෙල්ලට හිතුනත්, දැන් තමන් එවැනි දේ කිරීමට පුළුවන් තැනක නැති නිසා කෙල්ල ඉවසුවා.

“හරි හරි අපි ඉක්මනට යමු!!!” කට එහෙම කීවත් කෙල්ලට අඩි දෙකක් තියන්න අමාරු වෙලයි හිටියේ.

“මේ මගුල හරි යන්නේ නෑ සිස්ටර් මම ඔයාව වඩාගෙන යන්න ද?”

“පිස්සුද රාජ්‍ය කවුරුවත් දැක්කොත් මොනවා නොහිතාවි ද?”

“ඊට වඩා හානියක් වෙනවා මොකෙක් හරි සිස්ටර් ගේ ගවුම අස්සෙන් දැක්කොත්?”

ඒ කතාව ඇහුවම රශ්මි දැන් ගීරේට අහුවුනා පුවක් ගෙඩිය වගේ, මොනවා කරන්න ද කියලා හිතාගන්න බෑ.

“හරි එහෙනම් මාව වඩාගන්නකෝ, හැබැයි බීම අතාරින්න එහෙම එපා රජේ එකපාරක් වැටුනා හොදටම ඇති ඔන්න!” ඒක ඇහුණාම රාජ්‍ය ගේ

ඉහේ මලක් පිපුනා වගේ, මොකද මේ නොයිදුල් කද ටික වෙලාවකට හරි තුරුල් කරන් ඉන්නත් පින තියෙන්න ඕනා කියලයි ඌ ට හිතුවේ.

“හරි හරි සිස්ටර් වට්ටන්නේ නෑ, ඕන නම් කකුල් දෙක කරට අරන් ඇදටම අරන් යන්නමකෝ එන්න” කෙල්ලගේ කද දැකලා මෝල් වෙලා හිටපු රජුගේ කට්ටි දෙපිට කැපෙන කපා කියවුනේ වැස්සේ සීතලත් බාල කරමිනුයි.

“ඇදට ඕන නෑ, මාව බංගලාවේ සාලෙට ගෙනිව්වා නම් හොඳටම ඇති” කුණුහරපය යන්නම් වගේ තේරුණ කෙල්ල කීවා.

“හරි හරි පොඩි විහිළුවක් කරේ!”

“අනේ අංකල් ගේ විහිලු!”

රාජු හිතුවට වඩා රශ්මි බරින් වැඩි වුනත් මිනිහා අමාරු බවක් නොපෙන්නා කන්ද නැගලා බංගලාවට වෙනකම් කෙල්ලව බිම නොතියා අරන් ආවා. රශ්මිත් දෙන්නටම එක්ක කුඩේ ඉහලාගෙන රාජුගේ පපුවට තුරුල් වෙලා ආවා. පිරිමියෙක්ගේ පපුවේ උණුසුම කනාසා සොහොයුරියට පලවෙති වතාවට දැනෙන්නට වුනා. පෝටිකෝවේ පඩියක් උඩ රශ්මි ව ඉන්දවපු රාජු කුඩේ බාලා බිත්තියට හේත්තු කරලා ඉවරවෙලා කෙල්ලගේ බැග් එකෙන් යතුර ඉල්ලගෙන දොර ඇරලා කෙල්ලට ඇතුලට යන්න උදවු කරා.

“බෙහෙත් ටිකක් ගන්න යමුද සිස්ටර්?”

“නෑ නෑ ඕන නෑ රාජු දැන් කැක්කුම අඩුයි පෙනඬෝල් දෙකක් බිලා, සිද්ධාලේප බාම් ටිකක් ගැවම අඩුවෙයි, ඇරන් මේ වැස්සේ කොහේ කියලා යන්නද? අන්න රතු නිවේදනත් එවලාලු” තමාගේ ගවුම අස්සෙන් දර්ශනය රසවිඳිමින් සිට රාජු ගෙදර පිටත් කර හරින අදහසින් කෙල්ල කීවා.

“ඔව් හැබැයි...මේක නම් තුරල් වෙන වැස්සක් නෙමෙයි”

“ඒකනේ?”

රශ්මි හිමිට නැගිලිටා ගේ ඇතුලට එනකොට රාජු කුස්සියට ගිහින් කොස්ස අරන් ආවා, රශ්මිට වාරුව ගන්න.

“අහ්න් මේකෙන් වාරු අල්ලන්න සිස්ටර්”

“අහ්න් හරි අංකල්, මට ඇඟ හෝදගන්න ඕන!”

“හා සිස්ටර් උණු වතුර ටිකක් නාගන්නකෝ ඉක්මනට නැත්තම් වැස්සේ තෙමිලා අයේ ලෙඩක් හැදෙයි”

“මිමිම් අංකල් යන්න එහෙනම් මට දැන් පුළුවනි”

“මොන පිස්සුද සිස්ටර් ඇඟ හෝදගෙන එන්නකෝ මම උණු උණු තේ එකක් එක්ක කන්න මොනවා හරි ලැස්ති කරලා දෙන්නම් අද කොහොමත් මහන්සි වෙන්න එපා” රාජු බාත්රුම් එකේ දොර ලඟට කෙල්ලව ඇරලවමින් කීවා.

“බලන්නකෝ ඔයාගේ ඇඳුම් ටිකත් තෙමිලා ඕවා ඇඳන් ඉඳලා අයේ ලෙඩක් හැදේවි?”

“එහෙම වෙන්නේ නෑ සිස්ටර්!”

“නැත්තේ මොකෝ ? කොහෙද මම ගාව දෙන්න කලිසමක් වත් නෑනේ?”

“අයේ කමක් නෑ මෙහෙම හොඳයි සිස්ටර්, මේක වෙලේවි ඉක්මනට”

“ඉක්මනට වෙලෙයි කියන්නේ ඔයාට විතරක් අමුතු ඉරක් පායනවද අංකල්?”

“නෑ මේ ..”

“නැ මේ නෙමෙයි අන්න මගේ කාමරේ ඇති ඉලාස්ටික් සායවල් ඉන් එකක් දැනට ඇදගන්න පිස්සු නැතිව!” රශ්මී ළමයින්ට දාන පාර්ටි නොදැනීම රාජුටත් දාන්න උනා.

“අහ්න් හරි හරි මම භොයලා ඇදගන්නම්, සිස්ටර් යන්නකෝ?”

“මමම” රශ්මී ගේ උත්තරය උනේ එපමණයි.

බාත්රෑම් එකේ දොර වපු ගමන් කෙල්ල දොරට හේත්තුවෙලා කල්පනා කරන්න ගත්තේ දෙවියනේ මොකද්ද මේ උන විනාසේ කියලා.

ඒ එක්කම කෙල්ලට මැවිලා පෙනුනේ රාජු තමන් ගේ ඇඟ ඇස්වලින් රස විඳපු හැටි ගැන.

“දෙවියනේ උෟ මං ගැන කොහොම හිතනවද දන්නේ නැ?” තමන්ටම එහෙම කියාගත්ත රශ්මී හීටර් එකේ ස්වීච් එක ඔත් කරලා වතුර රත් වෙනකන් කොමෝඩ් එකේ පියන වහලා ඒක උඩ ඉදගත්තා. ඒ කරලා දිග හුස්මක් හෙලපු කෙල්ලට මතක් උනේ රාජු ‘තමගේ කකුල් කරට අරන් ඇදට ගෙනියන්නම්’ කියපු කතාව, ඒ වගේම අර මැගසින් එකේ ගැණියෙක් ගේ කකුල් කරට අරගෙන පිරිමියෙක් තමන්ගේ වූ එකෙන් කරන ලොටෝ එකක් රශ්මීට මැවිලා පේන්න ගත්තා.

ඒ එක්කම ඒ දර්ශනය වෙනස් කරමින් රාජු තමන් ව අර විදියට ඇදේ නිදිකරවලා, ලෝගු ගවුම ඉනගාවට වෙනකම් උස්සලා, කකුල් කරේ තියාගෙන රජුගේ වූ එක තමන්ගේ රතු ජංගිය පැත්තකින් එක පැත්තකට කරලා යෝනිමර්ගේ ඉහල පහල වේගයෙන් දඟ කරන අයුරු මැවිලා පෙනුනා. ඒ වගේම තමන් ගේ පොල්ල යෝණියෙන් ඉවතට ගත්ත රාජු එක් අතකින් අතේ ගහන ගමන් අනික් අතේ ඇඟිලි දෙකකින් තම කිම්බ කලතමින් තමන් දිහා රාගිකව හිනාවෙන කොට තමනුත් යටි තොල හපාගෙන ඔහුට කාමුක හිනාවකින් සංග්‍රහ කරනවා කෙල්ලට ගේ හිතේ මැවී පෙමුනා.

“අනේ දෙයියනේ මොනවද මම මේ හිතන ජරා හිතුවිලු. මට සමාවෙන්න දෙවියනේ!!!”

තම පපුවේ කුරුදයක් ඇඳ ගත රශ්මී දෙවියන් ඉදිරියේ පාපොච්චාරණය කරන්නට වුණා.

‘මේ ජරා දේවල් නිසා මගේ හිතනම් දුෂණය වෙන්න දෙන්න හොඳ නෑ’ කෙල්ල එහෙම හිතමින් උණු වතුර මල යටට ඇඳලා හිටපු ඇඳුම් සියල්ල ගලවලා අඩිය තිබ්බා.

*****

මේ අතර රශ්මී බාත්රුම් එකට ගියාම රාජු හිතුවේ දැන් මොකද කරන්නේ කියලා. එහෙත් හොඳටම වහිනවා. කොයිවෙලේ කරන්ට එක යයිද දන්නෙත් නෑ, රශ්මී කිව විදියට එයා ගේ නිදන කාමරේ ට ගියපු රාජු අතට අහුචුන සයක් අරන් බැලුවා ඇඳුම් රැක් එකෙන්, එක දිග ලුස් සිල්ක් සායක් ඔන්න ඔහේ කමක් නෑ කියලා ඇඳගෙන හිටපු සරමයි, ෂර්ට් එකයි ගලවපු රාජු කෙලින්ම සාලෙට ගියේ එහි තිබ්බ ගිණි උදුන පත්තු කරලා රෙදිටියක වෙලාගන්න හිතාගෙන. ගිණි මෙල ගහන්න රුසියෙක් වුන රාජු විනාඩි 3 න් ඒක පත්තු කරලා තෙමීලා තිබ්බ යටකලිසමත් ගලවලා කළු ගල් උදුනේ පැත්තකින් වනලා සායක් විතරක් ඇඳගෙන ම කුස්සිය පැත්තට ආවා.

මොනවා උනත් තේ හදන්න හීටර් එක ගහපු රාජු පෙරේදා තමන් ගෙනාපු අඩුම කුඩුම කුස්සියේ හොයන්නට උනා.

තමන් ගෙනාපු ආටා පිටි පැකට් එක දැක්කම රාජුට රොටියක් පුව්වලා අරන් රශ්මීට දෙන්න පුළුවන් නම් හොඳයි නේද කියල හිතූනා.

උයන පිහන වැඩ රාජුට අමුත්තක් නොවුනේ හමුදාවේ ඉද්දිත් කරේ මේකම නිසයි.

තමන් සටන් පෙරමුණේ වීරයෙක් යැයි නොදන්නා වූන්ට පම්පෝරි ගහපු රාජු ‘ආර්ථි කුක්’ කෙනෙක් කියලා දැනගෙන හිටියේ බොහොම අතලොස්සක්.

ආටා පිටි පිපෙන්නට තියන්න කියල දෙයක් නැති නිසා විනාඩි 10 වෙනකොට ලිපේ තිබ්බ රොටි කබලට පලවෙනි රොටියත් වැටුනා. එතකොටම වගේ බත්රුම් එකෙන් රශ්මි කපා කරන සද්දේ ආපු මිනිහගේ සිතුවිලි පරම්පරාව බිඳිලා ගියා.

“රාජු අංකල් මගේ කාමරේට ගිහින් මගේ ටවල් එක අරන් එනවද?”

“අහ්න් ඉන්නකෝ සිස්ටර් මම ගේන්නම්” බාහෙට අඩවල් වූන දොරෙන් අදහස් හුවමාරු වුනා.

“මට අමතක වුනා නේ අංකල්!”

“අයියෝ රශ්මි සිස්ටර් නාන්න යද්දි ඒවා මේවා අරගෙන යන්න එපැයි ඒවා අමතක කරලා ගිහිල්ලා හරියනවා යැයි?”

එහෙම කියන ගමන් රාජු ආයෙත් රශ්මිගේ කාමරයට ගියා. ගියාමයි මිනිහා ගැනිගේ ඇඳුම් රැක් එකේ තියෙන ටවල් එක හරියටම දැක්කේ, එදා බංගලාවට ආපු පළවෙනිම දවසේ කෙල්ල ඇඳන් හිටිය රෝස පාට ටවල් එකම තමා රැක් එකේ තිබුණේත්.

ඒක අතට ගත්ත රාජු ට නොදැනීම ඒක ඉඹලා බලලා බලන්න ආස හිතුනා. මිනිහා ටවල් එක තමන්ගේ නහයට කරලා හොඳ හුස්මක් උඩට ඇදලා ගත්තා. ඒකෙන් ආවේ සිස්ටර් ලග තියෙන ‘පිච්චමල් සුවද’ ම තමයි. එතකොට තමයි ඌ දැක්කේ රැක් එකේ වනලා තියෙන අනික් අයිටම් ගොඩ, යට සායවල් වලින් නයිටි ඇඳුම් ගොඩක් අතරින් රාජු එතනින් ජංගියකුයි - බ්‍රා එකකුයි වගේම නයිට්‍රියකුත් තෝරගත්ත රාජු අවස්ථාවෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගන්න කියලා හිතා ගෙන ටික වෙලාවක්

අතට ගත්ත නයිටිය අතින් පිරිමදිද්දී අතේ අල්ලට අමුතම පිලින් එකක් ආවා. රාජුට ඒ මොහොතේ හිතුවේ රශ්මි සිස්ටර්ගේ කිම්බන් මේ වගේ සිනිදුවට ඇති ද කියල යි. වට පිට බලපු රාජු ක්ෂණිකව තමන් ඇඳලා හිටපු රශ්මිගේ ම සාය උස්සලා තමන්ගේ නැගපු ලිඟුව එළියට ගත්තා. ඒ වෙනකොටත් නහර පැදුණු ලිඟුවේ රෝස පාට ටොපා එළියට පැනලා ගැස්සී ගැස්සී කකුල් දෙක මැද්දේ වැනෙන්නට වුනා.

ක්ෂණිකව නයිටියෙන් තම ලිඟුව ඔතාගත්ත රාජු ඇස්දෙක පියාන ටික වෙලාවක් හිමින් හිමින් පෙර සාම ඉසරහට පස්සට අදින්නට රශ්මිගේ මුහුණ සිහි කරමිනුයි. ඇත්තටම රාජු හිතුවාට වඩා ඒ නයිටිය සිනිදු උනා වගේම අමුතම පිලින්ගේ එකකින් රස නහර පිනා යන්නට උනා. උ ටිකක් තදින් ඇස් දෙක පියාගෙන කෙල්ලගේ නයිටිය තවත් ලිඟුව දිගේ උඩ පහල යැවුවා.

ඒ එක්කම රශ්මි ආයෙන් බාතෘම් එකේ ඉඳන් ‘අංකල්....’ කියලා කතා කරන සද්දේ ඇහුන නිසා රාජුගේ වැඩේ මග නතර වුණා. මිනිහා අකමැත්තෙන් වුණත් තමන්ගේ නැගපු පොල්ල අමාරුවෙන් දිග සාය ඇතුලට දාගන්න හදුවා. ටොපා කෙල්ලගේ සායේ ගැවෙද්දී නම් පෙරට තරු පෙනුනා. ‘සිස්ටර් මේ එනවා’ කියල කියන ගමන් මිනිහා බකල් ගහ ගහ බාත්රුම් එක පැත්තට ගියා, පයිය වැනෙන් නිසා, යද්දි දොර බාගෙට වගේ අඩවල් වෙලා තිබුණේ. ඒ දොරෙන් අතක් විතරක් එළියට ඇවිත් තිබුණා.

“කෝ රාජු අංකල් ඔය ඇඳුම් ටික මෙහාට දෙන්න”

“මෙන්න සිස්ටර් මෙතන ටවල් එකට තියෙනවා” කියලා රාජු අරන් ආපු බ්‍රා එකයි ජංගියයි අවසාන මොහොතේ සිස්ටර් ට නොදෙන්න තීරණව කරා. ඒ වෙන මොකකට වත් නෙමෙයි ආයෙන් කෙල්ලගේ නිපල් දෙකයි හුත්තේ මයිල් ටිකයි බලන්න ආසාවක් ආපු නිසයි. එහෙම කියලා රාජු

තමන් ගෙනාපු ටවල් එක බාතෘම් එකේ දොරෙන් එළියට ඇවිත් තිබුණු අත උඩින් තිබ්බා.

ඒක ටක්ගාලා ඇතුලට ගත්ත රශ්මී ආයෙන් දොර වහගෙන කරාමේ ඇරලා නාන සඳ්දේ රාජුට ඇහුනා. රාජුට නම් හීනා. පුදුම ගැණු තමයි ඌ හිතුවා. අතේ ගෙනාපු යට ඇඳුම් ආයෙන් රැක් එකට දාපු රාජු කුස්සියට ගියා. ඒ වගේම ඒ වෙනකොට රාජු ගේ රොටි පිවිච්ලේ ජයටම වෙන ගමන් තිබුණේ. රොටි හතරක් පහක් පුවවපු රාජු ඒවා දීසියක තියලා ලුණු මිරිසක් හදන්නත් පටන් ගත්තා. කොහොම හරි ලුණු මිරිස හදලා ඉවර වෙද්දි රශ්මී රාජු අතේ ගහපු නයිටියත් ඇඳගෙන නාන කාමරෙන් එළියට එනවා ඇහැ කොනකින් වගේ දැක්කා. සිස්ටර් තමන්ගේ කොණ්ඩේ තුවයෙන් තෙත මාත්තු කරන ගමන් අමාරුවෙන් ඇවිදින ගමන් ම රශ්මී කුස්සිය පැත්තට ආවා.

“අතේ රාජු අංකල් ඔයා ගොඩක් මහන්සි වෙලානේ?” හදලා තියෙන රොටි දිහා බලමින් රශ්මී කියන්නට වුණා.

“අතේ මොන මහන්සියක්ද සිස්ටර් මම ඉතින් කොහොමත් ගෙදර ගියත් උයන්ඩ ඕන එකනේ” කියලා රශ්මීට නොදැනෙන්න හොඳට බැලුවා දුහුල් නයිටිය දිහා. බලනකොට ඌ දැක්කේ වෙන දෙයක් නෙමෙයි එල්.ඊ.ඩී බල්බි එළියට ලාවට ජේන රශ්මීගේ නිපදෙක උල් වෙලා තිබුනා. ඒක දැකපු ඌට තවත් මෝල් උනා. කොහොමත් රශ්මී බාත්රෑම් එකේදී ගොඩක් වෙලා කල්පනා කරලා තමා යටට අදින්තේ නැතුව එළියට එන්න අකමැතෙන් උනත් තීරණය කරේ.

“මොනවද අංකල් බලන්නේ?” රාජු බලනවා දැක්ක රශ්මී ඇහුවා.

“බලන්නද දේවල් නැත්තේ සිස්ටර්” කියන ගමන් රාජු අහක බලාගෙන ලුණු මිරිස අඹරන්නට වුණා.

“මගේ සාය ඔයාට නේ අංකල් හොඳටම මැවී වෙන්තේ හිහි”

“සිසිටර් ට නම් හිනා මම මේ බොහොම අමාරුවෙන් ඉන්නේ?”

“ඒ මොකෝ අංකල්?” කියලා අහමිබෙන් සාය දිහා බලපු රශ්මී දැක්කේ තඩි කිඹුලා බනිස් ගෙඩියක් සාය අස්සේ වැනි වැනි තියනවා වගෙයි. වැඩේ තේරුණු රශ්මී ක්ෂණිකව අහක බලාගත්තත් රාජු කෙල්ල දැක්ක බව දැක්කා.

“ඉන්නකෝ එහෙනම් මම කිරි තේ එකක් හදලා ගන්න. එතකොට මේ සීතලත් නැති වෙලා යයි” දැන් පිරිමදිමින් කීව රශ්මී හීටරේ රත්වෙලා තිබුන වතුර එකෙන් ටිකක් බෙලෙක් කෝප්පයකට වක් කරන්නට උනේ කතාව වෙන පැත්තකට යවන්න හිතාගෙන.

“හරි සිස්ටර්ගෙ කැමැත්තක් මම ‘තේ කහට’ එකක් හදන්න කියලා හැදුවේ?”

“ග්‍රිප් එකේ ඇති ශ්‍රේෂ්ඨීල්ක් බෝතලේ එකෙන් ටිකක් දාලා හදමු” කියලා කීවම fresh milk බෝතලේත් රාජු කෙල්ලට ගෙනල්ලා දුන්නා.

කිරි තේ හදන ගමන් රශ්මීගේ පුක දෙපැත්තට නැටවෙන ලස්සන රාජු හොඳහින් රස විඳින්නට අමතක කරන්නේ නෑ.

“දොදොල් පුකක්” උෟ උටම කියා ගත්ත.

රෝස පාට ලුහුල් නයිටිය ඇඳගෙන ඉන්න රශ්මීගේ හෙළව හොඳ හැටි ලයිටි එළියෙන් රාජුට පෙනෙන්නට වුණා. රශ්මීත් ඒ බව දැනගෙන හිටියත් මොනවත් වෙනසක් පෙන්නන්න ගියේ නැත්තේ මෙහෙම හරි උදව් කරන මිනිහා නැති වෙයි කියන බයට, ටික වෙලාවක් කුස්සියේ හිටපු දෙන්නාම කෑම පිහන් දෙකයි තේ දෙකයි අරගෙන සාලෙට ආවා.

“කෝ දෙන්න සිස්ටර් මම අරන් යන්න” තේ බන්දේසිය අතට ගනිමින් රාජු කීවා

“අහ්න් මිම්ම...” එතකොටත් හයියෙන් වහින ගමන් තමයි තිබුණේ.

“සිස්ටර්ට රැට කන්න ඕන නම් මම තව රොට් දෙකක් වෙනම පැත්තකින් තිබ්බා, අර ඇලුම්නියම් තසිමේ ඇතුලේ ඇති!” කියලා කියන ගමන් රාජු එතන තිබුන පරණ එංගලන්ත ගෘහනිර්මාණ ශිල්පයට අනුව නිම කල විම්නියක් සහිත ගිණි උදුනට දර කැල්ලත් දාලා ටිවුන් කරා උනා.

“ඡාහ්න් නියම ගිනි උදුනකුත් තියෙනවනේ මම හිතුවේ නෑ මේක පත්තු කරන්න පුළුවන් එකක් කියලා?” තැනින් තැන වනලා තියන රාජුගේ ඇලුම් දිහා නොබැලුවා වගේ කීවා.

“පත්තු කරන්න බැරි නම් මේවා තියාගෙන ඉඳලා වැඩක් යැයි සිස්ටර්?” කියලා ආයෙත් රාජු දෙපැත්ත කැපෙන කතාවක් කීවා. රශ්මිත් ඒක නොතේරුණා වගේ,

“ඕඕ.. ඉතින් ඒකත් ඇත්ත මේ සිතලට පත්තු කරන්න බැරි ඒවාගෙන් වැඩක් තියෙයි යැයි?” කියලා තමන්ගේ කෝප්පයෙන් කිරි උගුරක් තොල ලගාමින් සිතහ වෙන්නට වුණා.

“අන්න ඒකයි රශ්මි සිස්ටර් මම කීවේ!” කියන ගමන් රාජුත් කුපාඩි හිනාවක් දාන ගමන් ඒක අනුමත කරා.

“ඒක නෙමෙයි රාජු මොකද්ද අර ‘ගැරඩ් ගලේ’ ගිය අවුරුද්දේ සිද්ධ වුණා කියන සිද්ධිය?” රශ්මිට පිටුපාලා හිතපු රාජු එකපාරට රශ්මි දිහා හැරිලා බැලුවා.

“කවුද ලොකු සර් ද ඔය කතාව කීව්වේ?” ආයෙත් තමන් කර කර හිටපු වැඩේ කරන ගමන් රාජු ඇහුවා.

“අද ඉස්කෝලේ ඇරෙන්න ලං වෙලා රැස්වීමක් තියලා කීවා ගැරඩ් ගලේ සිද්දිය මේ පාර වෙන්න තියන්න එපා ය, ගෙවල් වලට ගිහිල්ලා මහ උන්ට කියන්ඩ කියල රතු නිවේදනේ හුටපවේ”

“ඔව් ඇත්තෙන් රශ්මී මිස්? ගිය අවුරුද්දේ වැස්සත් එක්ක සුළි සුළඟක් ඇවිල්ලා ඔය ගැරඹි ගල පල්ලෙනා ගෙවල් විස්සක් විතර නාය ගියානේ. ඒ ගෙවල් වල හිටපු ළමයි හුඟාක් දැන් ඉන්නේ අනාථ නිවාස වල!”

“ඒ මොකෝ ඒ ?”

“මොකෝ කියන්නේ සිස්ටර්, ළමයි ඉස්කෝලේ ඉද්දි තමයි ඔය ගෙවල් ටික නාය ගිහිල්ලා මහ එවුන් ගොඩක් මැරුණා.

“අම්මෝ එහෙමත් සිද්ධියක්ද?”

“සිස්ටර් ට මතක නැතුව ඇති. ඕවා ඉතින් ටීවී එකේ පෙන්න්නේන නෑනේ . කොළඹ මිනිහෙකුට මොකක් හරි වුනොත් විතරයි ඒවගේ උන්ට උණු වෙන්නේ” කියලා රාජු තවත් දර කැල්ලක් ගිනි මැලයට එකතු කරා.

“ඔව් ඒකතමා රාජු මටත් කොළඹ ජීවිතේ වහකදුරු වෙලා තිබුනේ” කියලා රශ්මී සෝභාවේ හාන්සි වෙන ගමන් රොට් කැල්ලක් කන්න වුණා.

“මම මේ අහන්නමයි හිටියේ රශ්මී සිස්ටර්ට මේ වගේ දුෂ්කර පළාතකට මාරුවක් හම්බුනේ මොන ලබ්බක් කරන්න ගිහිල්ලද කියලා?”

හිනාවෙන ගමන් රාජු ඇහුවා.

“ලබ්බක් තමයි රාජු කරන්න උනේ” කියලා හිනාවෙන ගමන් රශ්මීත් පුශ්නේ මග අරින්න උත්සාහ කරා.

“මොකක්ද උනේ කියලා කියන්න බැරිද?”

“කියන්න නම් පුළුවන් හැබැයි ඉතින් එව්වා කියපුවහම අපේ කටවලුත් සවුන්තු වෙනවා” කියලා කියන ගමන් රශ්මී කිරි උගුරක් ආයෙත් තොල ගැවා.

“කියන්නකො කමක් නෑ මමනේ රශ්මි සිස්ටර්, මම ඉතින් ඕව කාට කියන්නද?”

“ඒකනම් ඇත්ත රාජු ඔයා විතරයි මම මෙහේ ආපු දවසේ ඉදන් කතා කරන්නවත් හිටියේත්? කොහෙද ඔයා ගිය දවස් දෙක තුනම මාව මගාරින්නනේ ට්‍රයි කරේ?” කියලා ඇනුම්පදයක් කියනවා වගේ රශ්මි කියන්නට වුණා.

“අනේ එහෙම දෙයක් නෑ රශ්මි සිස්ටර්” කියලා මුණ රතු කර ගනිමින් රාජු කියන්නට වුණා.

“හරි හරි මට තේරෙනවා එදා රැ වෙච්ච සිද්ධියෙන් පස්සෙන් ඔයා මාව මග අරින්නේ?” කියලා රශ්මි අහක බලාගෙනම කීවා.

“අනේ එහෙම දෙයක් නෑ සිස්ටර්!!! මම ඉතින් අය ගැනුන්ගේ ඇඳුම් ගලවලා බලපු නැති මිනිහෙක් ඇ?” කියලා උලොක්කුවට වගේ හිනා වුනා.

“ආ ඒ කියන්නේ ඔයත් නිකන් ඉඳලා නෑ. එහෙම නේද අංකල්?”

“ආයෙ ඉතින් හැඟීම් දැනීම් තියෙන මිනිහෙක් උනහම රශ්මි සිස්ටර් කොහොමත් ඔය වගේ දේවල් වෙනවා”

“ඒකත් එහෙමද අංකල්? මම හිතාගෙන හිටියේ ඔයා දෙවියන් වෙනුවෙන්ම කැප උන දේව දූතයෙක් කියලානේ?”

“උපාසක බළල්ලු තමයි සිස්ටර් මියෝ දෙන්නා දෙන්නා අල්ලන්නේ?” කියලා මුවට හිනාවක් නංවමින් රාජු කියන්නට වුණා.

“ආ ඒ කියන්නේ මෙයත් මියෝ දෙන්නා දෙන්නා අල්ලලා ඇති?”

“දෙන්නට නම් වැඩියි සිස්ටර්?” කියලා කියන ගමන් ගිනි මැලය සකස් කරලා ඉවර කරපු රාජුත් ඇවිල්ලා රශ්මි ඉස්සරහම තිබුණු සෝපා වේ

පුටුවක වාඩි වුණා. ඒ කරලා තමන් ගේ තේ කෝප්පේ අතට ගත්ත රාජුත් ටික ටික ඒක තොල ගාන්නට වුණා.

“අන්න මටත් උනේ ඒ වගේ මියෝ අල්ලන පුසෙක්ගෙන් කරදරයක් තමයි!!!”

“මට හිතාගන්න පුළුවන් සිස්ටර්, මට එක දවසක් ෆාදර් කියනවා ඇහුනා කවුද දේශපාලවෙක් සිස්ටර්ට අයුතු යෝජනාවක් කරලා මොකක්ද හුටපටයක් උනා කියලා? ඒකද සිස්ටර් මාරුවට හේතුව?” ටිකක් වෙලා කල්පනා කරපු රශ්මි ආයෙත් රොටි කැල්ලක් කන ගමන්,

“ඔව් අංකල්, ඒ මිනිහාට ඕන වුණේ මාව ඇදට නග්ගා ගන්න!”

“සන්තාණන් මැණියනේ!!! මේකට අපයටම දොර ඇරෙන්න ඕන!!!”

“ඒ මිනිහාට ගානක් වත් නෑ මම දෙවියන්ට කැපවුණු මනුස්ස දුවක් කියලා මට නම් හිතන්නවත් බෑ එහෙම දෙයක්, පුදුම පාහරයෙක් තමයි”

“මේකනේ රශ්මි සිස්ටර් මොන මිනිහා වුණත් සල්ලි, බලය තියෙනකොට ඕන ගැණු කෙනෙක්ට හුකන්න තමයි බලන්නේ?” කියලා රාජු කිව්වම රශ්මි ඩිම් වෙලා ගියා. මොකද මෙව්වර දවසක් තමන් එක්ක කුණුහරුපෙන් රාජු කතා කරන්න පෙළඹුණේ නැති හින්දා.

“මොනවද රාජු ඔය කියන කුණුහරප කතා මාත් එක්ක ඉද්දි නම් ඕවා කියන්න ලැස්ති වෙන්න එපා!!!” කියලා කියන ගමන් ආයෙත් තේ උගුරක් රශ්මි තොල ගැවා.

“මේවා කුණුහරප නෙවෙයි රශ්මි සිස්ටර්, ඔයත් මේවා දැනගන්න ඕන මෙහෙ ඉන්නවා නම්, දැක්කනේ අර යසවති ගැනි මට එදා කතා කරපු විදිහ, ඔයා මේවා දන්නේ නැත්නම් කොහොමද මේ ගමේ මිනිස්සුත් එක්ක ගනුදෙනු කරන්නේ?” කියලා පල්ලම අහුවුන වෙලාවේ රාජු හොඳට පාගල පදින්නට වුණා.

“අනේ අනේ මට ඕන්තෑ ඔය කුණුහරප!” රඟේ හිනාවෙන ගමන් කීවේ කුණුහරප අහන්නට තමන් ආසා බව මුහුණෙන් පෙන්නුවේ. ඒක රාජුටත් හොඳට තේරුණා.

“හරි ඉතින් සිස්ටර් කුණුහරප කියන්න යන්න ඕන නෑ, කුණුහරප අහගෙන හිටපුවහම හොඳටම ඇති කියලා උත් හිනා වුණා.

“ඒක නෙමෙයි රාජු මම අහන්නමයි හිටියේ, අර මේ බංගලාවේ කලින් නැවතිලා හිටපු ෆාදර් ජෝෂුවා ද, කවුද කියන කෙනා ඇත්තටම කොහොම කෙනෙක්ද?”

“ඇයි එදා මම සිස්ටර් ට කීවේ?”

“එදා ඔයා මට බොරුවක්නේ කිව්වේ?”

“අනේ මම බොරු කියන්න හිතාගෙන නෙමෙයි සිස්ටර් එහෙම දෙයක් කීවේ මට කියන්න ලැජ්ජා හිතුණා”

“ඒ මොකද?”

“ඒ මිනිහා සමලිංගිකයි කියලා, අපි දන්නෙන් වෙන්න ඕන හරිය උනාට පස්සේ සිස්ටර්?”

“අහන්නා මම හිතුවා හරි එහෙනම්, ඒත් රාජු අංකල් එහෙම කරන එක ආගමේ හැටියට වරදක්නේ?” එයට කිසිවක් නොකී රාජු හිස සලන්න ගත්තා.

“පුදුමයි කතෝලික සභාවෙන් මට්ටු නොවිච්ච එක”

“ඒවා කොහෙද සිස්ටර් ජෝෂුවා කියන්නේ කියන්නෙන් පුදුම දේශපාලන බලයක් තියෙන මිනිහෙක්!! අර අපේ ගමෙන් ලැජ්ජා වුන හින්දා තමයි ඔය වෙන පළාතකට ට්‍රාන්සර් කරේ. මිනිහා හරිම බලගතු වර්තයක්”

“බලය තිබ්බට වැඩක්ද රාජු කරන වැඩ තුනේ පන්තියේ නම්?”

“ඒක නම් එහෙම තමයි සිස්ටර් ඒත් ඉතින් මිනිහගේ ආසාවට අපිට මොනවත් කියන්නත් බැනේ එහෙම නේද?”

“අපි මේ ලෝගු ඇඳ ගත්තට පස්සේ ආසාව කියන දේ අයින් කරලා ඉන්නේ රාජු. ඒක ඔයා දන්නවනේ පල්ලියේම ඉන්න හින්දා?”

“අපොයි දන්නවා ඒ උනාට ඉතින් මිනිස්සු මිනිස්සුමනේ සිස්ටර්, ආසාව ආසාවම තමා” කියලා කියන ගමන් තමන් අත තිබුණු කෝප්පය මේසය මත තබා රොටි කැල්ලකට ලුණු මිරිස් ටිකක් දමා ගනිමින් මුවෙහි රුවා ගන්නට වුණා.

“අනික රශ්මි සිස්ටර්, ෆාදර් ජෝෂුවා කියන්නේ කතෝලික උසස් කුලෙක කෙනෙක් ලු?”

“එහෙමද?”

“ඕඕ සිස්ටර් මම නම් ඔය කුල බේද ගැන වැඩිය දන්නේ නෑ, ඒත් අපේ ඉස්කෝලේ සම්පත් ටික ටවුමේ ඉස්කෝලේන් දැහැගන්ඩි මාන බලන්නෙත් අපේ ෆාදර් ෆ්‍රැන්සිස් ගේ කුලේ අඩු පාඩුවක් නිසා ලු?”

“වෙන්නත් පුළුවන් අංකල් කතෝලික සමාජයේත් උඩින් නොපෙනුනාට කුල මල සැර ම තියනවා”

“කොයි මිනිහත් එකයි”

“ඒක හරි”

“රශ්මි සිස්ටර් දැන් මොකද කොන්දේ අමාරුව?”

“දැන් නම් ටිකක් කකියනවා අඩුයි අංකල් බාම් ටිකක් ගැවම හරියයි” කියලා කියන ගමන් රශ්මි ආයෙත් කොන්ද පොඩ්ඩක් අතගා ගත්තා.

“ඕන නම් මම මසාප් එකක් දාලා දෙන්නම්?”

“අනේ අනේ එපා අන්කල් බොහොම ස්තුතියි. මට ඕයා මේ කරපු උදව් ටික හොඳටම ඇති” කියලා ඒ යෝජනාව එකඟලා ප්‍රතික්ෂේප කරා.

“සිස්ටර් එකට කමක් නෑ ඕන වුනොත් කියන්නකෝ! මම හොඳට මසාප් කරන්න දන්නවා” කියලා ආයින් තේ උගුරක් තොල ගාමින් රාජු කියන්නට වුණා.

“අහ්න් එහෙනම් මසාප් කරන්න ගිහිල්ලද? රාජු මියෝ දෙන්න දෙන්න ඇල්ලුවේ?” කියලා රශ්මීන් හිනාවුණා.

“භෞසියි ඒවත් හොඳට මසාප් කරලා ගහපුව තමා රශ්මී සිස්ටර්?” කියලා රාජුත් හොඳට ලුණු ඇඹුල් ඇතුළු කියන්නට වුණා. රශ්මී නොදැනුවත්වම රාජුත් එක්ක තමන්ගේ හිතට හොරා දෙපැත්ත කැපෙන කතා අහමින් පැයක පමණ කාලයක් ගෙවන්නට වුණා.

“එහෙනම් සිස්ටර් මම ගිහින් එන්නම්? මොනවා හරි තිබ්බොත් කියන්නකෝ?” තමාගේ වෙලුනු ඇඳුම් රශ්මීට පෙන්නම ඇඳගන්න ගමන් රාජු කීවා. රාජු ලන්කට එක අඳිනකොට නම් රශ්මීගේ පපුව ‘ඩිග් ඩිග්’ ගාන්නට වුනේ ඔහුගේ පුරුෂ ලිංගයේ ප්‍රමාණය ලාවට දැකලයි.

“හරි අංකල්”

“කොහොමත් තව දවස් දෙකක් තුනක් වත් මේ විදිය තමා, සඳුදාත් රතු නිවේදනය තියෙනවා කියන්නේ කොහොමත් ෆාදර් ඉස්කෝලේ තියන්න ඉඩ දෙන්නේ නෑ. මොකද මොනවා හරි උනොත් ළමයිට වගකියන්න වෙන්නේ පල්ලියට?”

“එහෙමත් එකක්ද? මං මොනවා හරි තිබුණොත් අංකල්ට කියන්නම්කෝ?”

“හරි එහෙනම් සිස්ට මම ගියා”

“හරි බොහොම ස්තුතියි අංකල් අද කරපු උදව්වලට”

“ඕක මොකක්ද සිස්ටර්” කියන ගමන් රාජු වැස්සේම තමන්ගේ කුඩේ ඉහළාගෙන පල්ලම් බහින්නට වුනා.

රාජු ගියාට පස්සේ රශ්මි කල්පනා කරේ තමන් රාජු ඉදිරියේ හැසිරුණේ ඉතාම පහත් ආකාරයකට නේද කියලයි, ඒත් රශ්මිට මේක ප්‍රහේලිකාවක් උනේ තමන්ට තමන්ව පාලනය කරගන්න බැරි තරමට තමන් රාජු ඉදිරියේ ඇවිස්සෙන්නේ ඇයි? කියලයි. කොහොම හරි ඒ එක්කම තඬි හෙනයක් ගහලා බංගලාවේ සියලුම ලයිට් නිමිලා ගියා.

රශ්මි එතන තිබුන ඉට්පන්දමක් ගිණි උදුනේ දැල්ලෙන් දල්වලා ගත්තේ කලින්ම මේ විදියට මුණ දෙන්න ලැස්ති වෙලා හිටපු හින්දා යි.

-මතු සම්බන්ධයි-